

проводився забір матеріалу для подальшого макромікроскопічного дослідження. Мікропрепарати нирок забарвлювали гематоксиліном та еозином за стандартною методикою.

Результати: Виконане дослідження свідчить, що внаслідок стресу гістоструктурні зміни нирок характеризуються розширенням просвіту звивистих каналців, виявленням в окремих з них гомогенних еозинофільних мас. У цитоплазмі епітеліоцитів виявляються вакуолі, заповнені напівпрозорою рідиною, спостерігається некроз поодиноких епітеліальних клітин. Перитубулярна система судин характеризується вогнищевими крововиливами.

Морфологічні зміни клубочкового апарату проявляються значним розширенням капсули Шумляньського-Боумана, різким повнокров'ям капілярів, набряком мезангіального матриксу. В окремих ниркових тільцях спостерігається спадіння клітин внутрішнього листка капсули, що свідчить про виключення даного нефрону з фільтрації.

У групі щурів з проведеною корекцією Мексидолом відмічено менш виражені стресорні морфологічні зміни. Нами виявлені вогнищеві зміни звивистих каналців, що характеризується набуханням епітеліоцитів, в просвіті окремих каналців визначаються гомогенні маси в невеликій кількості. У поодиноких гломерулах відзначається незначне повнокров'я капілярів та набрякові зміни мезангіуму.

Висновки: Проведені дослідження прямо вказують на доречність використання мексидолу в якості нефропротектора під час впливу гострого стресу.

МОРФОЛОГІЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ РЕАКЦІЇ ПЕЧІНКИ НА ВИКОРИСТАННЯ ТОРАСЕМІДУ В ЯКОСТІ СТРЕСПРОТЕКТОРА

MORPHOLOGICAL SUSTANTION OF THE LIVER REACTION TO THE TORASEMIDE USAGE AS A STRESS PROTECTOR

Кислинський В. М., Мацицька Є. К., Торубара О. О.

Наукові керівники: к. мед. н., доц. Лавренко Д. О., к. мед. н. Филенко Б. М.

Kyslyns'kyy V. M., Matsyts'ka Ye. K., Torubara O. O.

Science advisors: doc. Lavrenko D. O., PhD, Filenko B. M., PhD

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Кафедра клінічної анатомії і оперативної хірургії

Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом

Актуальність: Неприятливий вплив стресових реакцій на печінку на сьогодні вивчений достатньо добре. Актуальним завданням для сучасної медицини залишається пошук нових шляхів корекції стресорних уражень різних органів і тканин, зокрема печінки. Із цієї точки зору, цікавим є вивчення стрес протекторної дії препарату групи салуретиків торасеміду.

Мета роботи: Встановити на морфологічному рівні ефективність використання торасеміду для корекції змін, які виникають у печінці білих щурів на тлі впливу гострого іммобілізаційного стресу.

Матеріали та методи: Морфологічне дослідження було виконане на 15 білих щурах-самцях, віком 8-10 місяців, із масою тіла 240-260 грам. І контрольну групу склали 5 інтактних тварин, II контрольна група налічувала 5 тварин, які зазнали впливу гострого іммобілізаційного стресу, до III групи увійшло 5 щурів, дія стресу у яких відбувалася на тлі корекції торасемідом. Модель гострого іммобілізаційного стресу відтворювалася шляхом 6-годинної фіксації щурів у положенні лежачи на спині. Із метою корекції 0,1 мг торасеміду вводили одноразово внутрішньоочеревинно за 20 хвилин до періоду фіксації. Після забою тварин та розкриття черевної порожнини, проводився макроскопічний огляд печінки та забір матеріалу для мікроскопічного дослідження. Гістологічні препарати забарвлювали гематоксиліном та еозином за загальноприйнятною методикою.

Результати: Проведене мікроскопічне дослідження показало, що гострий іммобілізаційний стрес викликає суттєві морфологічні зміни у печінці щурів. Відмічалось набухання гепатоцитів зі згладженням міжклітинних меж, розширення перисинусоїдних просторів. Центральна вена та міждолькові судини повнокровні, у більшості синусоїдних капілярів спостерігалися явища складжування. Також наявне помірне повнокров'я синусоїдних капілярів та виражений периваскулярний набряк. Спостерігалися дистрофічні зміни (гідропічна та гіаліново-крапельна дистрофія) в центрі часточок. Субкапсулярно фокальний колікваційний некроз окремих гепатоцитів. У групі щурів з проведеною корекцією Торасемідом відмічено значно менш виражені стресорні зміни: структура печінкових часточок збережена, триади не змінені, синусоїди не розширені, помірне повнокров'я центральних вен, в окремих гепатоцитах на периферії часточок гідропічна дистрофія.

Висновки: Результати проведених морфологічних досліджень на прикладі печінки свідчать про доцільність використання торасеміду в якості стреспротектора при гострих стресових реакціях.